

יום ראשון

פרק שירה

אמר רבי, כל העוסק בפרק שירה בעולם הזה, זוכה ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים, ותלמודו מתקיים בידו, ונצול מיצר הרע, ומפגע רע, ומחבוט הקבר, ומדינה של גיהינם, ומחבלו של משיח, ומאריך ימים, וזוכה לימות המשיח, ולחיי העולם הבא:

תניא אמר רבי אליעזר, כל האומר שירה זו בעולם הזה, זוכה ואומרו לעולם הבא, שנאמר אז ישיר משה, שר לא נאמר אלא ישיר אותו לעתיד לבוא:

תניא רבי אליעזר הגדול אומר, כל העוסק בפרק שירה זה בכל יום, מעיד אני עליו שהוא בן העולם הבא, ונצול מפגע רע, ומיצר הרע, ומדין קשה, ומשטן, ומכל מיני משחית ומזיקין. גמור

בכל לבבך ובכל נפשך לדעת דרכי ולשמור
מצותי וחקי. נצור תורתי בלבבך ונגד עיניך
תהיה יראתי. שמור פיה ולשונך מכל חטא
ואשמה, ואני אהיה עמך בכל מקום שתלך,
ואלמדך שכל ובינה מכל דבר. והוי יודע שכל
מה שברא הקדוש ברוך הוא לא בראו כי אם
לכבודו, שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.

אמרו חז"ל על דוד מלך ישראל, בשעה שסים
ספר תהלים זכה דעתו עליו ואמר לפני הקדוש
ברוך הוא, יש בריה שבראת בעולםך שאומרת
שירות ותשבחות יותר ממני. באותה שעה
נזדמנה לו צפרדע אחת, ואמרה לו, דוד אל תזוח
דעתך עליך, שאני אומרת שירות ותשבחות
יותר ממך. ולא עוד אלא כל שירה שאני אומרת
ממשלת עליה שלשת אלפים משלים, שנאמר
וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה
ואלף. ולא עוד אלא שאני עוסקת במצוה גדולה,
וזו היא המצוה שאני עוסקת בה, יש בשפת הים
מין אחד שאין פרנסתו כי אם מן המים, ובשעה
שהוא רעב נוטלני ואוכלני. זו היא המצוה.

לָקִים מֶה שֶׁנֶּאֱמַר אִם רָעַב שׁוֹנֵאֵךְ הָאֲכִילְהוּ לָחֶם,
וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם, כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֹתֶה עַל
רֹאשׁוֹ, וַיֵּי יִשְׁלָם לָךְ. אֵל תִּקְרִי יִשְׁלָם לָךְ אֱלֹא
יִשְׁלִימֵנוּ לָךְ:

פֶּרֶק רֵאשׁוֹן

שָׁמַיִם אוֹמְרִים. הַשָּׁמַיִם, מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל;
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו, מְגִיד הֶרְקִיעַ: (תהלים יט ב)

אֶרֶץ אוֹמֶרֶת. לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ; תֵּבֵל,
וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: (תהלים פרק כד א) וְאוֹמֵר. מִכֶּנֶף הָאֶרֶץ
זְמֶרֶת שָׁמַעְנוּ צָבִי לְצַדִּיק: (ישעיהו כד טז)

בֶּן עֶדֶן אוֹמֵר. עוֹדִי צָפוֹן וּבֹאִי תִימָן, הַפִּיחִי
גְּנִי יִזְלוּ בְּשָׁמָיו; יָבֹא דוֹדִי לְגִנּוֹ, וַיֹּאכַל פְּרִי
מִגְדֵּיו: (שיר השירים ד טז)

גִּיהֲנָם אוֹמֵר. כִּי הִשְׁכִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָהּ; וְנֶפֶשׁ
רָעָה מְלֵא טוֹב: (תהלים קז ט)

מְדַבֵּר אוֹמֵר. יִשְׁשׁוֹם מְדַבֵּר וְצִיָּה; וְתֵגֵל
עֶרְבָה וְתִפְרָח כַּחֲבַצְלֹת: (ישעיהו לח א)

שדות אומרים. יהוה, בחכמה יסד ארץ;
כונן שמים, בתבונה: (משלי ג יט)

מים אומרים. לקול תתו המון מים בשמים,
ויעל נשאים מקצה ארץ (ירמיה נא טז)

ימים אומרים. מקלות מים רבים, אדירים
משברי ים; אדיר במרום יהוה: (תהלים צג ד)

נהרות אומרים. נהרות ימחאו כף; יחד,
הרים ירננו: (תהלים צח ח)

מעינות אומרים. ושרים כחללים כל מעיני
בך: (תהלים פז ז)

פרק שני

יום אומר. יום ליום יביע אמר; ולילה
לילה, יחזה דעת: (תהלים יט ג)

לילה אומר. להגיד בבקר חסדך; ואמונתך,
בלילות: (תהלים צב ג)

שמש אומר. שמש ירח עמד זבלה; לאור
חציד יהלכו, לנגה ברק חניתך: (חבקוק ג יא)

יְרַח אוֹמֶרֶת. עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים; שְׁמֶשׁ,
יָדַע מְבוֹאוֹ: (תהלים קד יט)

כּוֹכְבִּים אוֹמְרִים. אַתָּה הוּא יְהוָה לְבִדְךָ,
אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכָל
צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחְיָה אֶת כָּל־ם; וּצְבָא
הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: (נחמיה ט ו)

עֲבִים אוֹמְרִים. יֵשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, סְבִיבוֹתָיו
סִכְתּוֹ; חֹשֶׁכֶת מַיִם, עֲבֵי שְׁחָקִים: (תהלים יח יב)
עֲנֵנֵי כְבוֹד אוֹמְרִים. אֵף כָּרִי יִטְרִיחַ עָב;
יִפִּיץ, עָנָן אוֹרֹ: (איוב לו יא)

רוּחַ אוֹמֵר. אִמֵּר לְצִפּוֹן תְּנִי, וּלְתִימָן אֵל
תִּכְלָאִי; הִבִּיאִי בְנֵי מִרְחוֹק, וּבְנוֹתֵי מִקְצֵה
הָאָרֶץ: (ישעיה מג ו)

בְּרָקִים אוֹמְרִים. בְּרָקִים לְמָטָר עֲשֵׂה; מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: (תהלים קלח ז)

טַל אוֹמֵר. אֶהְיֶה כֶּטֶל לְיִשְׂרָאֵל, יִפְרַח
כְּשׁוֹשָׁנָה; וַיֵּךְ שְׁרָשָׁיו כְּלִבְנוֹן: (הושע יד ו)

גְּשָׁמִים אוֹמְרִים. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים;
נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה, אַתָּה כּוֹנֵנָתָה: (תהלים סח י)

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

אֵילָנוֹת שֶׁבַשְׁדָּה אוֹמְרִים. אִזּוּ יִדְנְנוּ עֲצֵי
הַיַּעַר; מִלִּפְנֵי יְהוָה, כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת
הָאָרֶץ: (דברי הימים א טז לג)

גִּפֹּן אוֹמֶרֶת. כֹּה אָמַר יְהוָה, כֹּאֲשֶׁר יִמָּצֵא
הַתִּירוֹשׁ בְּאֶשְׁכּוֹל, וְאָמַר אֵל תִּשְׁחִיתֶהוּ, כִּי
בִּרְכָּהּ בּוֹ; כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדִי, לְבִלְתִּי
הִשְׁחִית הַכֹּל: (ישעיה סח ח)

תֵּאנָה אוֹמֶרֶת. נִצֹּר תֵּאנָה יֹאכֵל פְּרִיָּה: (משלי
כז יח)

רִמּוֹן אוֹמֵר. כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ, מִבַּעַד
לְצִמְתָּךְ: (שיר השירים ד ג)

תָּמָר אוֹמֵר. צִדִּיק כִּתְמָר יִפְרֹחַ; כֹּאֲרוֹ בְּלִבָּנוֹן
יִשְׁגָּה: (תהלים צב יג)

תַּפּוּחַ אוֹמֵר. כִּתְפוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דּוֹדִי
בֵּין הַבָּנִים; בְּצִלּוֹ חֲמַדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי, וּפְרִיּוֹ
מִתּוֹק לְחֶכְכִּי: (שיר השירים ב ג)

שְׂבֻלַת חֲטִים אוֹמֶרֶת. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת;

מִמַּעֲמָקִים קָרְאתִיךָ יְהוָה: (תהלים קל א)

שְׂבֻלַת שְׁעוּרִים אוֹמֶרֶת. תִּפְלָה לְעָנִי כִי

יַעֲטֶף; וְלִפְנֵי יְהוָה, יִשְׁפֹךְ שִׁיחוֹ: (תהלים קב א)

שָׁאֵר הַשְּׂבוּלִים אוֹמְרִים. לִבְשׁוֹ כָרִים

הַצֵּאֵן, וַעֲמָקִים יַעֲטֹפוּ בָר; יִתְרוֹעָעוּ, אֶף

יִשְׁיֶרֶן: (תהלים סה יד)

יְרָקוֹת שְׂבֻשָּׁה אוֹמְרִים. תִּלְמִיָּה רִוָּה נַחַת

גְּדוּדֶיהָ; בְּרִכִּיכִים תִּמְגַּנֶּנָּה, צִמְחָה תִּכְרֹךְ:

(תהלים סה יא)

דְּשָׁאִים אוֹמְרִים. יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם;

יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: (תהלים קד לא)

פֶּרֶק רַבִּיעִי

תִּרְנָגוּל אוֹמֵר. בְּשַׁעָה שָׁבָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא אֶצֶל הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זוֹלָפִים כָּל

אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן בְּשָׁמִים, וּמִרְנָנִים וּמִשְׁבָּחִים,

וְאֵז גַּם הוּא מִתְעוֹרֵר וּמִשְׁבַּח:

בְּקוֹל רֹאשׁוֹן אוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם
וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה
גִּבּוֹר מִלְחָמָה: (תהלים כד ז-ח)

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם,
וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: (תהלים כד ט-י)

בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר. עֲמְדוּ צַדִּיקִים וְעֲסֻקוּ
בַתּוֹרָה, כִּי שִׁיחִיָּה שְׁכַרְכֶּם כָּפוֹל לְעוֹלָם
הָבֹא:

בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי יְהוָה:
(בראשית מט יח)

בְּקוֹל חֲמִישִׁי אוֹמֵר. עַד מָתִי עָצַל תִּשְׁכַּב,
מָתִי תִקּוּם מִשְׁנָתְךָ: (משלי ו ט)

בְּקוֹל שִׁישִׁי אוֹמֵר. אֵל תֹּאֲהַב שְׁנָה פֶן
תִּדְרֹשׁ; פָּקַח עֵינֶיךָ שִׁבַּע לָחֶם: (משלי כ יג)

בְּקוֹל שְׁבִיעֵי אוֹמֵר. עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה;

הִפְרוּ, תוֹרַתְךָ: (תהלים קיט קכו)

תִּרְנַנְגְּלַת אוֹמְרַת. נָתַן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר; כִּי

לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (תהלים קלז כח)

יוֹנָה אוֹמְרַת. כְּסוּס עֲגוּר כֵּן אֶצְפָּצָף, אֲהַגָּה

כִּי־יוֹנָה; דָּלוּ עֵינַי לַמָּרוֹם, אֲדַנִּי עֲשֵׂקָה לִי

עָרֵב־נִי: (ישעיה לח יד)

אוֹמְרַת יוֹנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא ,

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִהְיֶה מְזוֹנֹתִי מְרוֹדִים

כְּזִית בְּיָדְךָ , וְאֵל יִהְיֶה מְתוֹקִים כְּדִבְשׁ , עַל

יְדֵי בֶּשֶׂר וְדָם:

נֶשֶׁר אוֹמֵר. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה, לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם; אֵל

תַּחֲנוּן כָּל בִּגְדֵי אֶזְרוֹן סָלָה: (תהלים נט ו)

עֲגוּר אוֹמֵר. הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר; בְּנִבְל

עֲשׂוֹר, זָמְרוּ לוֹ: (תהלים לג ב)

צפור אומר. גם צפור מצאה בית, ודרור
 קן לה אשר שתה אפרחיה, את מזבחותיך
 יהוה צבאות מלכי ואלהי: (תהלים פד ד)

סנונית אומרת. למען יזמרך כבוד ולא
 ידם; יהוה אלהי, לעולם אודך: (תהלים לג יג)
 טסית אומרת. עזרי מעם יהוה; עשה,
 שמים וארץ: (תהלים קכא ב)

ציה אומרת. אור זרע לצדיק, ולישרי לב
 שמחה: (תהלים צו יא)

רצפי אומר. נחמו נחמו עמי; יאמר
 אלהיכם: (ישעיה מ א)

חסידה אומרת. דברו על לב ירושלים
 וקראו אליה, כי מלאה צבאה, כי נרצה
 עונה; כי לקחה מיד יהוה, כפלים בכל
 חטאתיה: (ישעיה מ ב)

עורב אומר. מי יכין לערב, צידו כי ילדו
 אֵל אֵל ישועו: (איוב לח מא)

זָרִיר אֹמֵר. וְנֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעַם, וְצֹאצְאֵיהֶם
בְּתוֹךְ הָעַמִּים; כָּל רֵאִיהֶם יִכִּירוּם, כִּי הֵם

זָרַע בְּרֶךְ יְהוָה: (ישעיה סא ט)

אִזּוּ שְׁבִבִית אֹמֶרֶת. הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ
בְּשִׁמוֹ; הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים, עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זִמְרוּ לוֹ; שִׁיחוּ, בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: (תהלים קה א-ב)

אִזּוּ הַכֹּהֵן הַמְּשֻׁטָּט בַּמִּדְבָּר. כְּשֶׁרוֹאֶה אֶת
יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֹמֶרֶת. קוֹל קוֹרֵא
בַּמִּדְבָּר, פָּנּוּ דָרֶךְ יְיָ, יִשְׂרָאוֹ בַּעֲרֹכָה מְסֻלָּה
לְאַלְהֵינוּ: (ישעיה מ ג) וְעַל מְצִיאוֹת מְזוֹנוֹתֶיהָ
בַּמִּדְבָּר אֹמֶרֶת. אָרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח
בָּאָדָם, בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְיָ וְהָיָה יְיָ
מִבְטָחוֹ: (ירמיה יז ה-ז)

פְּרוֹגִיּוֹת אֹמְרִים. בְּטָחוּ בַיהוָה עַד־עַד; כִּי
בָיָה יְהוָה, צוּר עוֹלָמִים: (ישעיה כו ד)
רַחֲמָה אֹמֶרֶת. אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאַקְבְּצֵם כִּי
פְּדִיתִים; וְרַבּוּ כָמוֹ רַבּוּ: (זכריה י ח)

צִפְרָת כְּרָמִים אֹמֶרֶת. אִשָּׁא עֵינַי אֶל

הַהָרִים; מֵאֵין, יָבֹא עֲזָרִי: (תהלים קכא א)

חֲסִיל אֹמֶר. יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתָּה, אֲרוֹמְמֶךָ

אוֹדָה שְׁמֶךָ, כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא; עֲצוֹת מִרְחוֹק

אֲמוֹנָה אֶמֶן: (ישעיה כה א)

שְׁמַמִּית אֹמֶרֶת. הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע;

הִלְלוּהוּ, בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: (תהלים פרק קג ה)

זָכוּב אֹמֶר. בְּשַׁעָה שָׁאִין יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים

בַּתּוֹרָה, קוֹל אֹמֵר קָרָא, וְאֹמֵר מָה אֶקְרָא;

כָּל הַבֶּשֶׁר חָצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה:

יֵבֶשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ, וְדָבָר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם

לְעוֹלָם: (ישעיה פרק מ ו-ח): בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם;

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרְחוֹק וּלְקָרוֹב אֹמֵר יְהוָה

וְרַפְּאֵתִיו: (ישעיה פרק נז יט)

תְּנִינִים אֹמְרִים. הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ;

תְּנִינִים, וְכָל תְּהוֹמוֹת: (תהלים פרק קמח ז)

לֹוִיתָן אֹמֵר. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב; כִּי לְעוֹלָם

חֶסֶדּוֹ: (תהלים פרק קלו א)

דָּגִים אוֹמְרִים. קוֹל יְהוָה, עַל הַמַּיִם אֵל
הַכְּבוֹד הָרָעִים; יְהוָה, עַל מַיִם רַבִּים: (תהלים

פרק כט ג)

צַפְרֵדַּע אוֹמֶרֶת. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

פֶּרֶק חֲמִישִׁי

בְּהִמָּה דִקָּה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת. מִי כַמָּכָה
בְּאֵלֶם יְהוָה, מִי כַמָּכָה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ; נוֹרָא
תְּהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא: (שמות פרק טו יא)

בְּהִמָּה גִסָּה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת. הֲרַנִּינוּ לֵאלֹהִים
עוֹזֵנֵנוּ; הֲרִיעֵנוּ, לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (תהלים פרק פא ב)

בְּהִמָּה דִקָּה טְמֵאָה אוֹמֶרֶת. הִיטִיבָה יְהוָה
לְטוֹבִים; וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם: (תהלים פרק קכח ד)

בְּהִמָּה גִסָּה טְמֵאָה אוֹמֶרֶת. יִגִּיעַ כַּפִּידְ כִּי
תֹאכַל, אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לִי: (תהלים פרק קכח ב)

גַּמַּל אוֹמֵר. יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאֵג וּמִמְעוֹן
קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שְׁאֵג יִשְׁאֵג עַל גִּיהוֹן : (ירמיה

פרק כה ל)

סוֹם אוֹמֵר. הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יָד
אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שֹׁפְחָה אֶל יָד גְּבוּרָתָהּ כִּן
עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; עַד, שִׁיחַנֵּנוּ: (תהלים

פרק קכג ב)

פָּרַד אוֹמֵר. יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ; כִּי
שָׁמְעוּ, אֲמַרֵי פִיךָ: (תהלים פרק קלח ד)

חֲמוֹר אוֹמֵר. לָךְ יְהוָה הִגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה
וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ; לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה, וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: (דברי הימים א , כט יא)

שׁוֹר אוֹמֵר. אֲזִי יִשְׁיֵר מִשָּׁה וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר;
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה, סוֹם וְדָכָבוּ
רָמָה בָּיִם: (שמות פרק טו א)

חיות השדה אומרים. ברוך הטוב והמטיב:
צבי אומר. ואני אשיר עֹדָה ואֲרַנֵּן לְבָקָר,
חֲסֹדָד כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי; וּמְנוּס, בַּיּוֹם צָר
לִי: (תהלים פרק נט יז)

פיל אומר. מֶה גָדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה; מֵאֵד,
עֲמֻקּוֹת מַחְשַׁבְתֶּיךָ: (תהלים פרק צב ו)

אֲרִיָּה אומר. יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא, כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה; יִרְעֶה אֶף יִצְרִיחַ, עַל
אֵיכָיו יִתְגַּבֵּר: (ישעיה פרק מב יג)

דָּב אומר. יִשְׁאֹב מִדְּבַר וְעָרִיו, חֲצֵרִים תִּשָּׁב
קָדָר; יִרְנֹו יֹשְׁבֵי סֶלַע, מִרְאֵשׁ הָרִים יִצְוָחוּ;
יִשְׁיִמוּ לַיהוָה כְּבוֹד; וּתְהַלְתּוּ בְּאֵיִם יְגִידוּ:
(ישעיה פרק מב יא יב)

זֶאֱב אומר. עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל
חֲמוֹר עַל שָׂה עַל שְׁלָמָה עַל כָּל אֲבֹדָה,
אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, עַד הָאֱלֹהִים, יָבֹא
דְּבַר שְׁנִיָּהֶם; אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים, יִשְׁלַם
שְׁנַיִם לָרֵעֵהוּ: (שמות פרק כב ח)

שועל אומר. הוי בנה ביתו בלא צדק,
ועליותיו בלא משפט; ברעהו יעבד חנם,
ופעלו לא יתן לו: (ירמיה פרק כב יג)

ורזיר אומר. רננו צדיקים ביהוה; לישרים,
נאווה תהלה: (תהלים פרק לג א)

חתול אומר. ארדוף אויבי ואשיגם, ולא
אשוב עד כלותם: (תהלים יח לח)

פרק ששי

שרצים אומרים. ישמח ישראל בעשיו;
בני ציון, יגילו במלכם: (תהלים פרק קמט ב)

אלים שבשרצים אומרים. אשתך כגפן
פריה בירכתי ביתך בנך כשתלי זיתים;
סביב, לשלחנך: (תהלים פרק קכח ג)

נחש אומר. סומך יהוה לכל הנפלים; וזוקף,
לכל הכפופים: (תהלים פרק קמה יד)

עקרב אומר. טוב יהוה לכל; ורחמיו, על
כל מעשיו: (תהלים פרק קמה ט)

שְׁבִלֹל אוֹמֵר. כִּמּוֹ שְׁבִלֹל תִּמָּס יִהְיֶה; נִפְלֵ

אִשָּׁת, בַּל חָזוּ שְׁמִשׁ: (תהלים פרק נח ט)

נִמְלָה אוֹמֶרֶת. לֵךְ אֶל נִמְלָה עֶצֶל; רֵאֵה

דַּרְכֶּיהָ וְחֻכָּם: (משלי פרק ו ו)

עֲכָבֵר אוֹמֵר. וְאַתָּה צַדִּיק, עַל כָּל הַבָּא עָלַי;

כִּי אִמֶּת עָשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי: (נחמיה פרק ט לג)

חִלְדָּה אוֹמֶרֶת. כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לָּהּ,

הַלְלוּיָהּ: (תהלים קג ו)

כָּלכִּים אוֹמְרִים. בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה;

נִבְרַכָּה, לִפְנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: (תהלים פרק צה ו)

אח"כ יאמר אלו הפסוקים

רַבִּי יִשְׁעִיָּה תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶן

דּוֹסָא הִתְעַנָּה חֲמִשׁ וּשְׁמוֹנִים תַּעֲנִיּוֹת, אָמַר

כָּלכִּים שְׁכַתּוּב בָּהֶם וְהַכָּלכִּים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא

יָדְעוּ שְׁבַעַה יִזְכּוּ לוֹמַר שִׁירָה. וְעֵנָה לוֹ

מִלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם, וְאָמַר לוֹ יִשְׁעִיָּה עַד מָתִי

אַתָּה מִתְעַנָּה עַל זֶה הַדְּבָר, שְׁבֻעָה הִיא

מִלִּפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא מִיּוֹם שֶׁגָּלָה סוּדוֹ

לַחֲבִקוּק הַנְּבִיא לֹא גָלָה דְּבַר זֶה לְשׁוֹם
בְּרִיָּה בְּעוֹלָם, אֲלֹא בַשְּׁבִיל שְׁתַּלְמִידוֹ
שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה, שֶׁלְּחֻנֵּי מִן הַשָּׁמַיִם
לְזִדְקָק אֱלִיד, וְאָמְרוּ כָּל־בָּיִת כְּתִיב בָּהֶם
וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כָּל־בַּל לְשׁוֹנוֹ,
וְלֹא עוֹד אֲלֹא שֶׁזָּכּוּ לְעֶבֶד עוֹדוֹת מִצּוֹאֲתָם,
שְׁכוֹת־בֵּין בָּהֶם תַּפְלִין וּמְזוֹזוֹת וְסֶפֶר תּוֹרָה,
עַל כֵּן זָכּוּ לִזְמַר שִׁירָה. וְמָה שֶׁשָּׁאֲלָתָּ חֲזוֹר
לְאַחֲזֹרֶיךָ וְאֵל תּוֹסִיף בְּדִבְרֵי הַזֶּה עוֹד, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב שׁוֹמֵר פִּי וְלִשְׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְּרוֹת
נִפְשׁוֹ: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ
יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ. בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ.
וּבָרוּךְ יְיָ כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת
כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

בקשה אחר אמירת "פרק שירה"

(מהגאון רבי מרדכי גרוס שליט"א)

רבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁבֻזְכוֹת "פֶּרֶק שִׁירָה" אֲשֶׁר קָרִיתִי
וְעִסְקָתִי, שֶׁהוּא שִׁירַת הַדּוֹמָם הַצּוֹמַח וְהַחַי,
וְהַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם מֵאֵת ה'
יְתִבְרַךְ, וְהַתְּקַשְׁרוֹת הַשְׂכִּינָה עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת,
וְקִשּׁוֹר הַתְּחַתּוֹנִים עִם הָעֲלִיוֹנִים, וְאֲמִירָתוֹ
כְּהַקְרַבַת קָרְבָן עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה
זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲזָנָה,
וְנִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, שֶׁתִּהְיֶה
עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאָתָנוּ וְעִסְקָנוּ בְּפֶרֶק שִׁירָה, כְּאִלּוּ
הַשְׁגָּנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר
הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאִיו. הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְנִזְכֶּה לְמָקוֹם שֶׁהַנִּפְשוֹת הַרוּחוֹת
וְהַנִּשְׁמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם, וְכֵאִילּוּ עָשִׂינוּ כָּל
מָה שְׁמוּטָל עֲלֵינוּ לְהַשִּׁיג, בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה, בֵּין
בְּגִלְגּוֹלִים אֲחֵרִים. וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָיִם וְהַזּוֹכִים
לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים. וּמֵלֵא כָּל
מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה, (כֹּאֵן יוֹסִיף לְבַקֵּשׁ בְּפִרְטוֹת מָה שְׁצָרִיךְ)
וְתִהְיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ,

בְּשִׁיר מִיָּדָם

פֶּרֶק
שִׁירָה

לְיָדָם שֶׁצָּרִיכָה

וְעַם יְדֵינוּ בָּעֵת מַעֲבָדֵינוּ. וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
וְהַרוּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר עֲנֵינוּ תְּקִימָנוּ,
וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוֹתֵינוּ תְּרוּמָמָנוּ, וּבִכְחַ הַשִּׁירָה
יִתְמַתְקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְתִתְפַּשֵּׁט הַבְּרָכָה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת. וְנִזְכָּה לְשׁוֹרֵר לְעֵתִיד לָבֵא. וְתֵשִׁיב
שְׂכִינְתְּךָ לְעִיר קֹדֶשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

לִידֵם יִשְׁדָּעֵדָה

יָם
לְאִשׁוֹן

בְּשִׁרְדֵּם מִיָּדֵם